

Oznaniła

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 strani. Kadar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

in „POSILANICE“ plačujejo se za poštopno in čestito
8 kr., če se tiskajo (Krač)
7 „ „ „
6 „ „ „

Vekral — po pogodbi. — Za večje črke po prostoru.
Posilnice številke dobivajo se v tobakarnah, v Nunski
in v Šolski ulici, v Trstu pri Lavrenčiču nasproti
vojnašnice in pri Pipanu v ulici Ponte della Fabra po 8 kr.
Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročena in reklamacije
uradništvo „Soče“. — Neplačanih pisem uradništvo ne
ema. — Rokopisi ne se vračajo.
Uredništvo in upravištvo je v Gosposki ulici 9.

Tiska „Goriška Tiskarna A. Gabršček“ (odgovoren Josip Krmpotič).

„Svoji k strogim“ to zdalo a pri n
se vedno premalo uporabno načelo in
nas svoj tudi tu. Naj nam največji denar
zavod v deželi le prejšino dokazuje, kaj
domači denar v tujih rokah. Koliko dob
bi ta zavod s svojim ogromnim imetj
lahko sberi za povzglje blagostanja v dež
a mesto v domači podjetja investuje s de
kapitalizacije raje v domačje in tražske hi
podpira z odprtimi rokami suverena na
polnoma podjetja, za blago tistega naroda
katerega sta zadržali svoje zaklade.
„Če gospoda le lahko, kar moram. Umno
zadržanje nemoja v deželi je to p
glavni, zlasti podir slovenca za denarj
teromni rezervni zaklad tega zavoda pa le
marer za domače narodna gospodarstvo
se vedno zmanj čaka, da bi prišla vla
do sponzora ter drugodajla, regulat te
zavoda take, da bi se moral rezervni zakl
investirati v koristna in potrebna dežel
podjetja. — In take zavate naj podpira s
ko prej slovenski kmet? Od njih naj pit
kuje, da se bi svoj čas vsaj deloma zop
njemu na korist uporabl dobicek, pridobi
iz njegovega denarja. Ne, tu je nuja pa

Tajiti se ne da več, da se delavski stan tudi pri nas že grdo izkorišča in zlorablja, da imamo tudi pri nas v prvi vrsti po krivdi tujega kapitala že oni delavski proletarijat, ki je rodil druge socialno demokracije in najhujši izrodek njen — anar-

Da pa tudi svoje p. n. čitatelje, ki niso večši nemšeine ali jim ni prišla omenjena brošurica v roke, seznanimo s tem važnim delom, jima podamo v naslednjih številkah svojega lista glavne misli in poteze te za nas Slovence posebno važne razprave.

lizen. Ekonomični položaj delavca je nujno potreben temeljitega zboljšanja; to zahteva najprimitivnejši čul pravice, to zahteva napredek civilizacije, zahteva tudi duh krščanstva! — V kolikor se tedaj boj delavskega stanu za človeku dostojno eksistenco suce v mejah zakona, morajo biti simpatije prave narodne stranke na strani delavcev in zlasti slovenski stranki treba je uvaževati, da bo le s temeljitimi socialnimi reformami moči izrgali slovenskega delavca internacionalnemu socializmu, ter ohraniti ga narodu in veri očetov! — Poštena in rentabilnosti mobilnega kapitala, v čegar službi je zlasti industrijalni delavec, primerna ureditev plače, — omejitve delavnega časa, — upeljava izdatnega nedeljskega mira, — odprava otroškega in pa omejitve ženskega tovarniškega dela, ki zlasti omoženim delavkam onemogoči vsako zdravo rodniško življenje, kakoršna je prva podlaga moralne in verske vzgoje otrok in pravega življenja, — zadostna stanovska organizacija z zakonito določenim diokrogom, — primerno starostno preskrbovanje, — in konečno politična enakopravnost: — to so kardinalne točke delavskega programa, za kateri se mora po svojih močeh potezati tudi narodna stranka, ker jej kot taki mora biti na sreč blagor vseh slojev naroda. (Konce prihodnjosti).

Vsak od nas je v razumen rodoljub, pečuje se za državni stvarni, ne sme se dati voditi ne po svoji lastni, ne po interesu svojih prijateljev, tudi ne po samih pustih teorijah, ampak imeti mora vedno pred očmi edino le skupno državno korist, pretehtati mora vestno vse dobre in slabe posledice. — Tako tudi pisatelj te „promemorije“.

Pisatelj hoče preiskovati, ako bi n. pr. denarne koristi, katere bi ta ali ta črta nesla državi, da bi morali biti ne odgovarjajoča popolnoma stratežnim zahtevam, ne bile take, da bi z gotovim, velikim dobičkom naše vojaško obrambništvo lahko prešlo mogoče stratežne ovire in po neposredni poti do bilo sredstev, s katerimi bi mnogo boljše zasledovalo tudi druge vojaške koristi, kako bi bilo mogoče pri strateški železnici, ki pa mnogo manj nese.

Kar se najprej tiče železnice čez Predel-Ture, je dovolj, — nekaj pojma o trgovini seveda mora tudi imeti — ako si ogledamo železniški zemljevid srednje Evrope in kaj se prepricamo, da je ta načrt že po naravi najkrajša pot od Trsta v Solnograd, v južno in srednjo Nemčijo. Po tej najkrajši poti bi se po najnižji ceni in naj hitreje odposiljali in doposiljali trgovinski in obrtni proizvodi. Pa tudi s severnim Tirolom, Švico in z drugimi severo-zapadnimi deželami bi bil Trst po tej predelški črti v najkrajši zvezi.

Sedaj se rabi iz Trsta naravnost v Solnograd po železnici z naglicem 22 ur (966 km), kar se napravi velikansk ovinek čez Ljubljano-Maribor-Beljak-Francofeste-Inomost-Rosenheim, po železnici čez Predel-Ture pa bi se rabilo iz Trsta naravnost v Solnograd po preračunu inženirja Büchelen samo 10 ur (349 km).

Potem bi pa morala iti ta železnica iz Trsta mimo Devina čez Dol v Gorico in potem iz Spitala na Ehen, kar bi po prvi črti bila pot čez Predel po preračunu Holzerja (ozir. Seemillerja) za 13, po preračunu Büchelen pa celo za 16 km. krajša.

Železnica na Bohinj, in sicer črta, katere se združuje z Rudolfovo železnico, in potem vodi čez Trbič-Beljak v Solnograd, bi bila 391 km dolga; železnica do Bistrice v Rožni dolini, Klobasnice in Beljak v Solnograd pa 363 km; železnica čez Bistrice v Rožni dolini, Celovec in Beljak v Solnograd 394 km, te tri variante bohinjske železnice so tedaj za 42, oziroma 14 in 45 km daljše kakor pot čez Predel v Solnograd, in vozilo bi se po tej železnici poprečno za 1 uro delj.

Ako bi pa zvezali z bohinjsko železnico južno in srednjo Nemčijo s Česko, katera je po Labi v tesni in kratki zvezi s severnim morjem, potem bi ta železnica nikakor ne odgovarjala glavnemu smotru: „veliki trgovini v Trstu odpreti najkrajšo in najcenejšo pot s severnim, srednim in južnim Nemskim.“

Imeli bi mogoče železnico, katera bi bila na vse mogoče kraje krajša kakor železnica čez Predel-Ture, katera bi imela tudi kakšen ooben promet, ali nikakor bi toliko ne našla, ker bi ne bilo nikake kupčije in prevozne blaga. Izguba bi bila očitna vsako leto.

Idrijske in vipavske železnice si ne moremo drugače misliti kakor nadaljevanje železnice Divača-Loka-Ljubelj ali južne železnice, in ti železnici bi služili edino le zasebnim, nikakor pa ne skupnim državnim trgovinam in denarnim interesom. (Vipavska železnica se smatra zdaj le kot lokalna ali krajevna in kot taka bi se utegnila se najprej zgraditi. Ured.)

Ako bi se pa hotelo zvezati železnico Divača-Loka-Ljubelj z železnico čez Ture, bi bil tako velik ovinek in skupni promet bi se tako motil, da se o tej železnični črti ne da temeljiteje razpravljati.

Črta čez Predel-Ture je tedaj in ostane najkrajša pot za Trst v Solnograd, južno in srednjo Nemčijo, v severni Tirol, v Švico, Francijo itd. (Dalje pride.)

„Slovenec“ slepi!

(Izv. dop. z dežele.)

„Sočini“ dopisniki so se s tem listom večkrat bavili in povedali marsikatero grenko, a resnično. Kakšno so bili odgovori, je vsen znano. Z večine „Slovenec“ ni dal odgovora. Kako žalostno ulogo igra za koalicije, kako globoko, globoko je zabredel posebno gleda in zaupnico nemškemu grotu, če čitatelji gotovo se spominjajo. Še vse druge koloborije in koalijske nedoslednosti bi mu odpustili; tega pa, da je ob svojem času podpiral zaupnico najhujišji zagodbi katoličanstva in Slovinstva, ne moremo pozabiti in tudi ne odpustiti. Da je s tem pravemu katoličanstvu (ne vladnemu) zadal hud udarec, Bog vé, ali je o tem prepričan? „Slovenec“ nasprotniki so dan na dan vpili in predele polnili v svojih glasilih, da je tako zvani konservativni stranki pač malo do katoliških načel, da jim je vera le pretveza itd. Temu očitanju se je

bil „Slovenec“ z vso odločno upr, poudarjaje svoje čiste namene. Od kar pa so njegovi pokrovitelji se združili z liberalci ter s tem prepričali vsako reformo kolikor na političnem, toliko na gospodarskem polju, so usta „Slovenca“ zamašena, kajti najhuje orožje so polnili v roke nasprotnikov. Ves svet je zdaj uverjen, da so imeli nasprotni listi prav o svojem času, očitavši, da voditeljem „konservativne“ stranke („katoliške“ opuščajo v zadnjem času) ni toliko na tem, da bi res pravemu katoličanstvu pripomogli na nogo.

Poglejmo pa, kako se zagovarja „Slovenec“ v št. 298. lan. leta. Tu se bere: „Gledé koalicije smo v našem listu takoj pri njenem pričetku določili svoje stališče, da se namreč načelno zanjo nikdar ne moremo ogrevati, da pa moramo vsikdar z dejanskimi razmerami računati. (Pri kat. shodu so začeli koalicijski katoličani vpiti in ropotati, ko je naš državni poslanec poudarjal, da je treba z razmerami računati. O kakó je koalicija vso gorečnost kat. shoda poparila. Op. dop.) Zato smo vedno poudarjali, da prepustamo kakor sebi tako tudi državnim poslancom slovenskim popolno svobodo, da po svojem prepričanju in po svoji vesti (jako visokodušno! Pri kat. shodu niso bili tako krotki. Op. dop.) zastopajo koristi našega naroda, kakor spoznajo, da je najbolj prav. Zato je naše mnenje trdno, da so prepri v slovenskem časopisu gledé koalicije neploдни in škodljivi naši stvari. Vzlasti pa z vso odločnostjo obsojamo najnovejšo taktiko naših političnih nasprotnikov, posebno dr. Ferjančiča, ki hoté razmere slovenskih poslancev v državnem zboru izkoristiti v svoje strankarske namene.“

Mi smo večkrat tudi nasproti koalicijskim slovenskim poslancem javno označili svoje stališče, kadar se nam je zdelo, da ne soglasamo z njih postopanjem, a reči moramo, da bodo z veliko mirnejšo vestjo stopali pred svoje volilce, kakor pa slovenski secesionisti. Kajti ti na bodo mogli drugega povedati svojim volilecem, kakor da so v opoziciji, nasproti pa so koalirani poslanci dosegli uspehov za narod, katerih bi ne bili dose, li, ko bi bili zapustili koalicijo. Brezvestno je od nam nasprotnega časopisja zborni mej narod, da so naši poslanci v koaliciji zatajili svoja verska načela in narodna načela, da se pajdašijo z judi in liberalci, ker vse to zaveda z isto pravico in v jednaki meri tudi slovenske poslance izven koalicije, ki se po potrebi družijo z jednaki elementi pri Mladočehih“...

Odkrito povzroč, da posebno zadnjim vrticem smo se zelo čudili. „Slovenec“ bi nam zelo ustrelel, ako bi načelno „vspehe“ svojih vladnih poslancev. Mogoče, da misli na Kranjsko gimnazijo, ki je bila že poprej objavljen. Morda pristeva med „vspehe“ nekatera nemškutarska imenovanja na Kranjskem in Štajerskem; ali pa dejstvo, da je začela nemškutarija zopet glavo nositi po konec???

Gorostasno je, da očita „Slovenec“ poslancem izven koalicije, da se bratijo z mladočeskimi liberalci. Svojim ocem nismo verjeli, da more katoliški list tako pisati. Odkod to, da vrže Mladočeh v en koš z židovskimi liberalci, je nerazumljivo. Povejte nam, gospodje, koliko židov šteje mladočeski klub? Ob svojem času je hotel pristopiti žid dr. Zucker mladočeskemu klubu, toda tega čehi niso pustili. Ko se je kovala postava o nedeljskem počitku, so mladočeski poslanci (Adamek, Pacák) krepko podpirali dr. Scheicherja, ki je zahteval, naj se nedeljski počitek razširi na vse zapovedane praznike. Ako se ne motimo, prav mladočeski poslanec je zahteval in predlagal, naj delo počiva od z rana jutro do pozne noči, torej, celo nedeljo. Kdor pazljivo bere in sledi obravnavam v državnem zboru, se kmalu prepriča, da Mladočehi skoz in skoz podpirajo krščanske socialiste in jim pomagajo, kjer morejo.

S tem ne bomo drili, da so Mladočehi, Bog vé, kakí goreči katoličani. Ali toliko lahko rečemo, da ni manj katoličani niso kakor vladni katoličani, takó zvani konservativci. Ali je morda voditelj slov. koalirancev Šuklje bolj katoličan, kakor Mladočehi? Če izvezamo dvojico ali trojico, moramo reči, da so Mladočehi možaki in odločni, in pri vseh pametnih predlogih so oni prvi. Kar pa je največ vredno je to, da krepko udrihajo po splošni korupciji v višjih krogih in so zvesti prijatelji v boju proti židovstvu. Zato je pa več kakor predržno od „Slovenca“, izgovarjati svoje rednike in vladne slugé s tem, da očita poslancem izven koalicije, bratenje z Mladočehi liberalci, čes, tudi vi se bratite z liberalci. Ako bi gospodje nekoliko pomislili, kako velikansko moč bi imeli vsi jugoslovanski poslanci v državnem zboru, ako bi bili vsi združeni ter vzajemno, jednotno in krepko udarili v družbi s krščanskimi socialisti proti pogubonosni židovski vladi. V tem slučaju bi moralo vsako nespornostimljenje doma odjenjati, ker skupni namen, podreti

sedanji sistem, bi morali imeti vsi pred očmi. Žalostno je, da neodvisni poslanei po treh urah ležejo pred zidi, dočim odvisni se tako po robu postavijo. Ako bi uradnik dr. F. to delal, kar dela neodvisni Kl., bi se ne čudili, ker je uradnik. Da pa mož skoz in skoz po svojem poklicu neodvisen tako klečeplazi in očitno stopica za židi, to je za vse nas katolčane sramotno. Kaj si morajo misliti svetni ljudje, pri katerih vera pojema, ko vidijo, „da katoliški duhovniki, voditelji katoliških strank“ pomagajo, podpirajo žide, da sesajo nižje slojeve ljudstva? Z dejanskimi razmerami je treba računati?, pravite. Kdo ima dobiček od teh računov? Ali morala dobra stvar? Ali je morala to katoliško, da se zaradi par slovenskih paralek zatajita vera in narod? Kje so pa pokrajinski Slovenci? Prav v tem se vidi grda sebičnost, ker zaradi par urvic, ki padejo na Kranjsko, zapustijo druge Slovence, ki se na življenje in smrt borijo z najhušo čifusko sodrjo. Mi od poslancev izven koalicije ne zahtevamo velikih uspehov, posebno, „ko so jih tovariši zapustili“. Mi zahtevamo od naših poslancev, da krepko povzdigujejo svoj glas pri vsaki priložnosti in razkrivajo brezobzirno naše rane. Uspehi pa so odvisni od sloge Jugoslovancev. Naši poslanci imajo čisto vest, svesti so si, da so vse storili, kar je bilo mogoče, in nihče jim ne more očitati, da podpirajo židovstvo, gnjilobno zgoraj in zdolaj, kakor to delajo voditelji c. kr. katolčanov na Kranjskem.

DOPISI.

Iz Gorice. (O zvonovih. — Dalje.)
Velik del dopisnikovih dopisov so napadi na politično mišljenje g. Samasse. Kaj ima to z zvonovi opraviti, to vidi sam Bog. Res je, da je naš politični boj tako intenziven, da preplavljajo njega valovi določeno mu strahu. A na polje imetnosti bi ga vender ne smeli vlačiti, tem manj se na polje cerkvene umetnosti. Tudi jaz se čutim Slovenca in naroden nisem gotovo nič manj kakor je g. dopisnik, a vem pa tudi, da je umetnost, osolito pa se cerkvena umetnost, mednarodna in da se ne sme profanizirati s politiko. Da pa dobi g. dopisnik s te strani zaslužen odgovor, slediti ga hočem — ne rad sicer — tudi na to pot. — G. Albert Samassa (oče) se je (kar je meni znano) že leta 1875. umaknil s političnega pozorišča. Od takrat je bilo čitati njega ime le v političnih poročilih najnovejšega časa, v znanem boju za ulške napise ljubljanske. G. Samassa se je pridružil stranki, ki se lojčuje za dvojezične napise. To stranko je podpiral tudi „Slovenec“ in cerkvena oblast ljubljanska. G. dopisnik naj pa premisli, da ni domač zvonar tako nezavisen od domače cerkvene oblasti. Več mu ne rečem na to stran. Vprašam pa ga, kako more šteti Samassa, rojenemu Nemcu, v greh to, za kar se je bojevala mogočna slovenska stranka in nje glasilo „Slovenec“? — Rodbina Samassova je prišla z Beneškega v Ljubljano pred 170 leti. Takrat je bilo ljubljansko razumnostno popolnoma nemško, in g. dopisnik „bi hotel zahtevati, da bi se bila laska družina Samassova poslovenila! Ali naj se pa zdaj morda za izpremembo poslovenit? Ne bodimo smešni! — Samassa piše skandalozno slovenščino“, pravi g. dopisnik. To pa ni zopet res! Jaz sem čital že več pism Samassovih in moram reči, da imamo Slovenec celo doželne poslance (Slovenec), ki pišejo slabšo slovenščino nego g. Samassa. To sočiti imam po svojih studijah in slozbi vsaj toliko pravice kot g. dopisnik. Sicer pa, g. dopisnik, ne bodimo tako napeti in ne zahtevamo od Nemca, da naj nam piše perfektno slovenščino, kaj se nam kakosikrat izpolakne. Tako n. pr. g. dopisnik ne loči izrazov zvonar in zvonoslovec in ima dr. Otte — ja in patra Blessing — a za zvonarja ter piše prav enačinsko: „V koliko sta res strokovnjaka, naj ne more biti znano, ker njiju zvonov se nikjer nismo slisali“. Gotovo ne, ker sta strokovnjaka v zvonoslovestvu, ne zvonarstvu. G. dopisnik, kaj hočete, da vam odgovorim na tako zmešane pojme? Vi dostavljate: „Blessing lahko hvali Samassove zvonove, ker laskali nikoli ni slisal“. Jaz pa: Videl in slisal, ker je bil v Italiji. — Pa pojdemo dalje. Samassa je avstrijski podanik, Broili Italijanski; S. govori in piše slovensko, B. ni; S. ima zvonarno v naši Ljubljani, B. v laskem Vidnu (pri Sočinem mostu za silo); S. daje zaslužek 80-100 Avstrijskim (med njimi nad 90% Slovincem), B. dvema, trem Italijanom, S. ima na zvonovih slovenske napise (vide livske zvonove) ali pa latinske (le tvrdka je nemška), B. ima na zvonovih (vide 24 okliskih) le italijanske napise... Greva dalje po tej poti? Bojim se, da se tudi jaz osmešim. Pa stoj! Še nekaj važnega ima g. dopisnik: „Laski zvonar ima ženo čisto Slovenko, ki zna dobro pisati in brati slovenski. G. dopisnik! Pred tridesetimi leti — sem zahajal jaz v Sirkovo hišo — in vem, kakšno je to slovenstvo. Pa saj vam je znan izrek: Mulier taceat in ecclesia.“

V dopisu na slavo Livčanom sem našel omenil nemške narodnosti g. Samasse. Rekel sem, da mu slov. politikarji očitajo nemškutarstvo, jaz pa da se s cerkveno-umetniškega stališča za to ne brigam. G. dopisnik je to prezel in tako ponavlja na dolgo in široko, kar sem jaz rekel. Se celo svoj stereotipni „Svoji k svojimi“ mi poklada na jezik, česar pa jaz nisem izustil, ker nisem mogel s svojega stališča. G. Samassa računa ne z zvonove kg po 1-30 gl franko do zadnje železniske postaje. Stare zvonove plačuje po 85 kr. kg. Razlika je zmeraj 45 kr. na kg. Tako računa že več rodov Samassovih.

Ta razlika je se nekaj odstotkov manjša nasproti drugim zvonarjem. Pri Hilzerju znaša ta razlika 48 do 52 kr. Prejšnja tvrdka Poli-Broili je računala cent nove zvonovine 100 gl. Kako računa sedanji g. Broili, ne morem določiti. V Prvačini so mu plačali nove zvonove po 52, od stare po 25; v Solkanu 1-50 in 25; v Podgori 60 in 1-30; v St. Petru 45 in 1-25; v Vipolzah 1-45 in 45 (torej nove in stare jednako), v Dolnji Vrtojbi 1-25 in 1-25 (tudi jednako). V Vrtojbi se mora to razmerje spremeniti na škodo občine, ki je tudi nekaj plačala za iz nova preliči veliki zvon. Ravno tako v Podgori, ki je plačala 250 gl za se jednokratno preliče dveh novih zvonov. V St. Petru je stvar še drugačna. Vsi komisijski tožbe z g. Broiliem in preličanju starega in dveh novih zvonov so narasli občini trški na 6 2 gl., katerih bi ne bilo treba! — pismo g. Mervic — „ako bi bila prva zvonova dobro ulita. Tako nas staneta prva zvonova po 11-87 gl. kg.“ — Razlika je torej 62 kr. na kg. — O Vipolzahskih zvonovih se je tudi začela pravica. Vipolžanci so se morali umakniti in plačati. (Papa škaf! Stavec.) Dalje ne smem. G. dopisnik, potrudite se Vi do ožjih rojakov v Vipolže in sporočite resnico! Vam bode dovoljeno.

Za kratek čas neko pravljico. „V deveti deželi je živel zvonar, ki ni hotel nikdar preliti jednega samega ubitega zvonu, ampak vse tri (tudi cela zvonova). S tem je več zaslužil in je lažje zadel glavne glasove. Svojenim pisarju je pa ukazal, isati, da dela to zaradi barvenosti.“

G. Samassa gleda na „barvenost“, kjer se da doseči brez stroškov občine. Tudi ne pošilja po svetu zvonov, ki nimajo natančno zadetega glavnega glasu, katerega mu je kot mojstru prav lahko zadeti. — Na stavek g. dopisnika: „Posebno, kjer se novi zvonovi k starim dodajo, tam se nemalokrat ponesreči in večkrat je težko zadeti pravi glas, kajti barvenost (kaj ima ta opraviti pri zavedanju glavnega glasu?) glasov starih zvonov in novih je različna.“ — odgovori pater Blessing. „Es ist überhaupt ein selbmes Zeugnis für einen Glockengießer, wenn er nicht einmal im Treffen des richtigen Haupttones ziemliche Sicherheit hat, nachdem di genauesten und detailltesten mathematischen Berechnungen nach dieser Seite hin ihm möglichst bestimmte Budnen gewissen und zuverlässige Resultate an die Hand gegeben haben.“ (Konec pride.)

Iz St. Petra pri Gorici, 14. jan. — Sprejmite, g. urednik, ta kratek dopis iz bližnjega St. Petra, kateri vam daje navadno malo gradiva, da bi je mogli priobčiti v svojem listu. Tudi, sedaj bi vam ne izročil tega dopisa, ako bi ne bilo tukaj društva „Slovenska zveza“, ki daje sedaj mnogo pov. da, da se mora vsak rodoljubni včan jeziti, če pomisli, kak nered je nastal v društvu, od kar imamo novi odbor, ki skrbi prav malo za društveni razvoj in prospeh (izvzemši predsednika in podpredsednika). Društvo ima mnogo udov, ki radi čitajo „Slov. Narod“, a novi moške so napeli vse moči, da se ga odstranili. S tem so vzli mnogim udom vse veselje do društva. Ob sebi umeyno je, da mnogi zaostajajo radi tega z rednim plačevanjem, ki je prvi pogoj, da more društvo obstajati.

A tu samo zaradi omenjenega lista gre društvo rakovo pol, ampak tudi zaradi oskrbovanja društvenega prostora samega. Mnogi udje nimajo čez dan mnogo časa, da bi se mogli baviti s čitanjem Radi tega smo videli v bralnici z večer največ čitatev. A pri nas je vse drugače. Tukajšnji kmečki fantje in rokodelci pa odslej ne morejo imeti niti tega doševnega razvedrenja, in sicer ne zaradi pomanjkanja časa, ampak samo zaradi nemarnosti novega odbora, kateri ne priskrbuje potrebne svečave. Že nekaj tednov je v bralnici precej po Ave Mariji tema, kakor v rogu, in vsak ud, kateri pride v bralnico, se mora vrniti domov, jeze se na takem oskrbovanju in pomiluje društvo samo. Če hočete, g. urednik, da Vasa imena ostanje društvu v blagom spominu, skrbite bolje zanje. Če boste dobro skrbeli, vsaj srec Vas ne bode bolelo, ako bi društvo nekdanj razpadlo, kar pa Bog odvrni. Tudi tedaj bi Vas srec ne bolelo, če bi vam kdo očital, da ste sami krivi tega, čes, da ste se tako enodno yrnili v odbor, radi česar niste imeli blagoslova božjega.

Z dežele. (Izv. dop.) — Z ozirom na poziv uredništva „Slovenec“ v zadnji številki, kako naj se postopa proti „Pr. L.“, si usojamo s tem povedati svoje mnenje.

Naglica ni nikjer dobra. Vse bodi premišljeno in taktčno, da se ne izruje z ljudsko tudi pšenice. Zadnji „Pr. L.“ pravi: Družba nima političnih namenov. To je njeno bistvo. Goriski Slovenci smo izkusili žalostno resnico, da s političnim prepriom (tudi, čudno, da so enkrat prišli do tega spoznanja! Op. dop.) vse trpi. Mi bi torej radi ločili drobno delo, dobrodejne naprave, solo, nauk i. t. d. od politike. Tako je upati, da bodo v slučaju političnih preprirov, druge dobre reči manj trpele. ...

Katoliško načelo veli: „Človeka je treba vedno imeti za dobrega, dokler se ne dokaže nasprotno“. Res je, da v sedanjem spridenem svetu to načelo človeka čestokrat zapelje, posebno v političnih bojih. Bolj gotovi so tisti javno delujoči možje, ki se drže obratnega načela: „Človeka je treba vedno smatrati hudobnega, dokler se dobrega ne dokaže“. Vkljub temu priporočamo slavnemu uredništvu se nekoliko potrpijenja, da se stvari nekoliko razvijejo na eno ali drugo stran. Zli nameni se kmalu pokažejo. Gospodje pri „Pr. L.“ prej ali slej pridejo do tega, da z dosedanjim postopanjem niso ničesar dosegli, pač pa veliko sebi, veri in narodu škodovali. Kje bi že bili, ako bi ne

imeli Slovenci notranjih osebnih bojev? Boj je tedaj umesten, kadar vemo, da z njim koristimo dobri stvari. Če pa vsak dan bolj vidimo, da boj le škoduje, zato je treba pač odjenjati. Do danes se še ni kdo oglasil ter načrtal nam koristi naših goriskih bojev, na verskem in narodnem polju, pač pa ljudih udarec za vero in narod nam je zabilježiti.

Srednje na Kanalskem, 12. januarja. — Dolgo časa smo imeli domač prepri zastran pribodnjega župana, zdaj pa je bitka končana. Pokazalo se je, da ljudje v severnih krajih (Kotarji) so bolj hrabri junaki, kajti potolčki so sovražnika iz nizave. Vojska na jugu (po domače Kostanjevci) se je morala umakniti z bojišča pomazana in uničena. — Bog živi zmagovalec in novega občinskega predstojnika. Vemo pa, da petelinček ne bo več tako prijetno pel, ko ima strit kljun; le včasih se morebiti še oglasi.

Od levega brega Soče. (Izv. dop.) — Zadnji „Pr. L.“ piše: „Mi se od njih (namreč od „Soče“, op. dop.) ne bomo dali strahovati, mi ne bomo drli za njihovo zastavo, toliko menj, ker vemo, da jim je do hujškanja in do obilnega zaslužka.“

Italijanski pregovor pravi: „Chi mal fa, mal pensa“. Ze leta 1889. in 1890. i. t. d., ko je se izhajala „Stara“, so znani gospodje vedno le to očitali Gr. in sploh „Soči“, kar so sami mislili in storili. To delajo tudi danes. Saj „Pr. L.“ ni drugoga, nego nadaljevanje „Stare“. Ker sama italskoga že sedo leto, zato to očita drugim. Ker je njim le do hujškanja, zato mislijo tudi od drugih, da jim je le do „hujškanja“.

Ze sedel hujskajo in veliko zli so učinili s tem, a do danes niso se rekazali uspehov. Kjeokoli so se prikazali v javnem življenju, so se morali sramotno umakniti. In vendar se do zdaj jih vse to ni imenoma?!

„Do obilnega zaslužka“, vidite, g. urednik, to meri na Vas, ker pripravate svoj tiskarno. Da vam ne privoščijo odstopka v meslu, to je že čyano dogmalo. Žalostno je, da „katolčani“ tako odkrito katogo nekrščansko škodoželjnost! Dobro jim je znano, da Vasa eksistenca je zdaj navezana na to tiskarno, od nje morajo živeti, v njo ste zaslužili kapital in v nji morate delati — torej tudi od nje živeti. Ljuboskva družbi vam je tudi napravila velike škode. Ne da bi vas Vas pustili pri miru, če hujskajo, da bi vam pri tiskarni škodovali. Mislimo, da veje jim ne vzarejeto do neba. Saj do zdaj jih je Bog očelno kaznoval, ker ni pustil, da bi „strast“ vladala.

Tudi to zopet jasno spričuje, da biva vrhovni nadzornik „Stare“ je tudi zdaj kot tak pri „Pr. L.“. Razloček je le v tem, da javno je najel mladi gospod v znanem zavodju; tega so potisnili naprej, drugi so pa skrnili.

Iz Bolea, 15. jan. — V nedeljo 13. t. m. okrog polne preminula je v 34. letu svoje starosti obče spodobna gospa Rozalija Bratina, soproga tukajšnjega g. nadučitelja. Bolehala je že dolgo, vendar je še opravljala lišna opravila, dokler je ni ponovljeno umetne oprsne urne primorala ostati v postelji, iz katere jo je zdaj ostofohla smrt radi jetike. Bila je rajtne aurna soproga, blaga krščanska mati, od vseh čenjen radi svojega ljuboznivega, mirnega vedenja. V družbo sicer ni rada zahajala; veselila jo je pa tembolj, hvalila meji svoji v domači hiši. Svoja otroka, 6-letno hčerko in 4-letnega sina je z vso skrbjo in ljubozno vadija v dobrem krščanskem vedenju. Žal, da ju je morala tako malo tako zganjati zapustiti. Upam pa, da bo njima kol ostanem g. nadučitelju vira priprošnica pri bogu nad zvezdami, dokler se spet ne zdražeta a njo. Naj v miru počiva!

V predzadnji „Soči“ brali smo o bogoskopski latvini, izvzemši od 4. dekav. v cerkvi D. Marje na polju. Rad bi popravil to poročilo ali žal, da ni mogoče. Priporočam pa moram, da so to otroci vsi pred postavnim časom izostali iz šole in da so bili pravi pri potuhnevanju, od kterih se ni moglo kaj prida prebrskovati. Ob nedeljah in praznikih patikali so se po travnikih, mesto da bi hodili v cerkev. Kaj čuda potem! V šoli jih ni bilo moče vzgajati, cerkev se se izgnibal, domača hiša: Bog pomagaj! — kdo naj kaj dobrega potem prebrskuje od njih? Da resni sam Bog take sodice, kuge! Stariši pazite na otroke, s kom se družijo! Eno gnijo jabolko skuzi več drugih. Posiljajte jih vestno v cerkev in šolo. Dajajte jim dobre nauke in — vzgleda.

G. Kurat Perinč je se spet skupil. 6. t. m. krušnjarji je z njegovo vizitnico soški postar po Hoku in nabiral narodnikov za ta presneti „rimsko katoliški Primorski list“. Dva narodnika je že imel napisana, ko mu je celo kopico — blizo 20 — teh listov načelnik orožniške postaje — konfisciral. Joli, kako smo se smejali za postludji. * No Bog daj pamet g. kuratu in njega političnim šefom v Gorici.

Leon Kame.

* Dobro, da je bil že prvi dan prepusta, drugače bi nam bili „kakšno gospodo“ to veselje vtegnili še v zlo steti.

Domače in razne novice.

Režalni zbor goriski je imel zopet kratko sejico v torek. Navzočih je bilo 19 poslancev; posl. Mahorič je se vedno bochen. Deželni glavar naznanil vladno povabilo, naj deželni zbor izbere iz svoje srede zastopnike v komisijo, ki bo pregledovala deželni kataster. Volitev se ho vrsila v eni prihodnjih sej. Naznani ulogo občine dornberške, ki podpira prošnjo Pravačkovcev za oddelite. Dalje ulogo nekaterih občin v hribih za predelko železnice; izroči se cesno-železnemu odseku. Dalje naznani več prošenj cestnih odborov in občin za podpore. — Poslanec Grč a podá interpellacijo, katero smo doslovno priobčili na drugem

Francija in Nemčija. — Napadi francoskih listov na nemško poslanstvo v Parizu zaradi afere Dreyfussove se napotili francosko vlado, da je razposlala izjavo, v kateri opravičuje to poslanstvo in pravi, da ni bilo z Dreyfussom v nobeni zvezi. „Patrie“ pojasnjuje to izjavo, pravi, da je razmerje med Francijo in Nemčijo jako napeto, in sicer tako, da bi nemška vlada vsak hip lahko odprlekala svojega poslanika grofa Münsterja.

Partikularizem v Nemčiji. — Monakovske „Neueste Nachrichten“ prinesle so dva članka, katere sta nepravila veliko senzacijo. V prvem članku se spominja, kako je cesar Viljem pod svoj podpis na albumu mesta Monakovo napisal besede: „Suprema lex regis voluntas“. (Najvišji zakon je kraljeva volja). Pomen teh besed je postal še jasnejši, ko je cesar na svoji fotografiji, katero je poslal v dar ministru Gosslerju, napisal besede: „Sie volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas“. Monakovske novine vele, da se te cesarjeve besede ne dajo braniti, a da je dolžnost njegovih svetovalcev, povedati cesarju: „Ne, Velikanstvo, najvišji zakon ni volja vladarjeva, ampak spas naroda“.

Nemški državni zbor nadaljuje razpravo o zakonu zoper socialiste. Razprava je zanimiva, ali do kritike pogubnih socijalističnih naukov se še ni povzpela. Govorniki slikajo socialiste samo kot nevarne revolucionarje, v stvarne razprave pa se ne spuščajo. Po dosežanju razpravi bi bilo misliti, da državni zbor vsprejme predloge brez premebe.

GLASBA.

Laharnarjeva maša „Ora pro nobis“, o kateri je se omenjal laskave kritike nemških skladateljev in pravkov naš „Primorec“, je sprejeta v „Verenskatalog“ pod št. 1735. Recenzenta sta bila: P. U. Kornmiller in A. D. Schenk. „Fliegende Blätter“ so že delj časa prinášali kritike nemških strokovnjakov o njej, za kar moramo le zaslužiti domačemu skladatelju g. Laharnarju.

Slavjanski potovanja. — Nasi čitalci se gotovo še spominjajo naših član- kov I. 1890., v katerih smo opisovali sijajne uspehe slovečega ruskega pevskega zbora A. D. Slavjanskega. Zdaj je ta zbor na svojem zadnjem potovanju po svetu. Iz Oseka je prišel v Zagreb in od tam v našo belo Ljubljano. V sodo je nastopil v de- želitem gledišču, v nedeljo pa v nemški „Tonhalle“. Gledalce je bilo vse razprodano, občinstvo po večini jako izbrano. Zbor je žel po vsaki točki viharno priznanje. Ljub- ljanski Slovenci so poklonili Slavjanskemu lovorov venec z rdečim in belim trakom in primernim napisom. Ob sklepu je zbor zapel še dve slovenski pesmi „Lepa naša do- movina“ in „Kviku bratje“; besede so iz- govarjali prav čisto. Dasi je Slavjanski že veliko hvale, vendar se sedanjí zbor ne more primerjati onemu pred petimi leti; mnogo tel- danjih izbornih motij ni več. Zenske gla- sove je vse zamenil z otroškimi. Da je petje umetniški doviseno, tega nam ni treba ome- njati.

V Trstu je dal v terek in v sredo dva koncerta, ki sta izborna uspela. Občinstva je bilo silno veliko, po gromni večini slovensko. Irredentovski listi so sovražno pisali proti Slavjanskemu, ker je — Slovan. Kaj bi rekli Italijani, ako bi jim Rusi vrnilo z enako mero in pogladi iz Rusije tiste tolpe laskih opernih družb, ki se potikajo po Rusiji?

„Tercet Slavjanski“, to je sestre Nadina, Olga in Jelena Slavjan- ski, bode koncertoval v polovici februarja v Zagrebu. Zagrebčani se temu zelo veselijo.

Književnost.

„Slovanska knjižnica“. — Izšel je 34. snopič, ki prinaša dve novelici iz zbirke, ka- tero je izdala pod skupnim imenom „Selam“ duhovita pisateljica in odgovorna urednica dnevnika „Bosnische Post“ v Sarajevu g. Milena Mrazović. Dalje prinaša obrazek „Iz sela“, spisal Gjalski.

Gregorčičevega snopiča nimamo več v zalogi. Ako se oglasi naročil se za 400 sno- pičev, priredimo drugi natis.

„Slov. knjižnico“ prodaja odslej tudi „Dioniska knjižara“ v Zagrebu.

„Briljan“, časopis za hrvasko mladino, je nastopil svoj deseti tečaj. Stane le 1 gld. na leto. To je najcenejši mladinski list na slovanskem jugu. Tiska in zalaga ga podjetna tiskarna Antona Scholza v Zagrebu.

„Gluhonemi“. — Ta lepa knjiga g. Antona Rudeža je zbudila na slovanskem jugu veliko zanimanje. Pisatelju častitajo od vsih strani in nem delu in tudi javne kri- tikle so zelo laskave. — Cena 3 krone je takó nizka, da bi vsaka nemška enaka knjiga v tem obsegu veljala najmanj dvakrat toliko. Zato se nadejamo, da izobraženi slo- venski svet čim prej seže po nji, da pisatelj ne bo imel se gnutne izgube poleg velikega truda tekom nekolic let.

„Knjižnica za mladino“. — Dasi se doslej ni še oglasilo niti 100 naročnikov, ven- dar izide drugi snopič o napovedanem času.

Le to se omenimo, da bo prihodnji še bolj- vezan nego prvi. Nakupili smo tri velike zbirke hrvaskih, čeških in nemških mladinskih spisov, a lahko rečemo, da vsi ti so povprek 50 do 70% dražji nego naša izdaja. Zato upamo, da slovenski mladinojubi ne dopusté, da bi ta knjižnica kmalu zamrla.

„Parizka moda“. — Pod tem naslovom je začel izhajati v Zagrebu po dvakrat na mesec modni list za hrvasko žensstvo. Namen mu je: iztisniti enake nemške liste iz hrvas- kih hiš. Prinaša tudi prilogo o ženskih ročnih delih. Cena?

Foulard - Seide 60 Kr.

bis f. 3. 35 p. M. japanesische, chinesische etc. in den neuen Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 Kr. bis f. 14.65 per Meter — glatt, gestreift, kariert, gemastert, Damaste etc. etc. (240 versh. Qual. und 2000 versh. Farben, Dessins etc.) Forto- und steuerfrei ins Haus. — Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hof.), ZÜRICH.

Zahvala.

Ob bolezní in smrti nepozabne soproge oziroma matere

Rozalijske Bratrina

došlo nam je toliko dokazov srčnega sočutja, da si stajemo v dolžnost, tem potem izreči svojo iskreno zahvalo, posebno za čast- no spremstvo, četu ob najgrem- vrenemu, č. g. uradnikom, župan- stvu in občinstvu.

Bovec, 15. jan. 1895.

Zalujoči ostali.

Naravne mineralne vode iz raznih studencev.

Kemični, farmacevtski in drogerijski izdelki najbolj čistane domače in tuje zdravilne posebnosti.

Ribje olje, naravno in izvrstno, pri- jetnega okusa in kemično čisto.

Ribje olje z železom ali železnim jodom.

Najčistejšo žveplenokislo apno c. kr. kmetijske šole v Gorici za vinarsko rabo.

Zdravila za živino, konjski cvet, konjski prašek, goveji prašek. Homeopatična zdravila.

prodaja novoustanovljena lekarna

A. Gliubich v Robatišču.

Anton Potatzky
v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobnega in nürnberskega blaga
na drobno in na debelo.

Jedino
in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga
za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in emjarje.

Največja zaloga
čevlarskih, krojaških, pisarskih, popo- tovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala.

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Hiša za vsakega gospoda,

za zasebnika ali penzionista, se odda v na- jem. Ktor si jo hoče ogledati ali linče po- jasniti, naj se obrne do g. župana v Dol. Vrtojbi. — Hiša je v Dol. Vrtojbi, poleg je vrt. V pritličju so tri lepe sobe, kuhinja in prostorna podzemeljska klet. V prvem nad- stropju so 4 lepe in prostore sobe. Vse novo. Hiša je tik skladovalne ceste in cerkve, na lepem zračnem kraju. Pošta vsak dan, po potrebi tudi dvakrat. Zdrava voda blizu. Oddaljenost od Gorice 6 km.

Za vsako faro, za vsaki poštni uradni okraj in za vsako okolico, kjer koli je ljudska šola, se razumna, spoštovana in krepostna oseba kot

opravnik in posrednik
proti vrednem postranskem zaslužku od nekega avstrijskega finančnega zavoda prve vrste nastavlja. Poudarbo pod „111.895“ Gradec poste restant.

V „Goriški tiskarni“ je izšla brošura:

Die
Predil-Tauern Bahn.
Str. 48. Cena 30 kr.

„Slovanska knjižnica“ je na prodaj:

V Gorici: v tiskarni, pri Jerotiču in Pallichu; v Ljubljani: pri Zagorjani, Giontiniu in Gerberju; v Trstu pri toba- karnarju Lovrenčiču nasproti veliki vojašnici; v Kranju: knjigar Florijan; v Celovcu: knjigar Rannicker na Novem trgu.

Gostilna Antona Vodepivca
v Trstu

ulica Solitario št. 12

priloga ss
rojakom iz Goriške in drugim Slovincem v Trstu, kati v istoj se lačijo le pristna vipavska črna in bela vina iz prvaške občine in s Krasa. Priporoča se posebno Slovincem, ki pridejo po opravkih v Trst.

Kuhinja prav dober in po ceni.

Stev. 620 op.

Razglas.

Vsled razpisov prečistitega varstva z dec. 3. novembra in 6. decembra tekoč. leta stev. 247 in 388 M. P. podpisano ravnatelj- stvo javi naslednje:

I. S 1. januarjem 1895. plačevala bo hranilnica na nove vloge letne obresti po 3½ %.

II. Za stare vloge t. j. za zneske vlozene do 31. decembra t. l. ostane za se- daj dosedanja odstotina 4 %.

III. Pri oddelku za zastavnica določijo se obresti zastavljen s 1. januarjem 1895. brez izjeme na 6 %.

V Gorici, 22. decembra 1894.

Od ravnateljstva zastavnice in ž njo združene hranilnice.

Imenatelj:

Konrad pl. Fabris.

Za trgovce in krošnjarje!

Najbolje in naj- cenejše kupovališče za vse vrste: moške in ženske nogavice, Jägerjevo perlo, robce itd. v tovar- niški zalogi

Jos. Mandl, Dunaj
1. Schwanengasse 3 (bei Wipplingerstrasse 18.)

Najboljša raz- pošiljatelj po železnici in pošti na vse strani.

Elizir iz kine in železa Cristofoletti.

Ta zelo čisti elizir je edino zdravilno sredstvo te vrste, ki zopet podeli tek in okrepa žolce. Okusa je prav prijetnega; v njem sta kina in železo v stani obliki. Moži kreva telesu in premaga utrujenost. — Pro- daja se po 60 kr. steklenica. — Nujno za šibke ljudi in tiste, ki so na poti ozdravljenja.

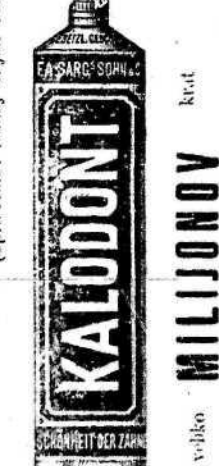
Na prodaj

gostilna v Trstu
(na ugodnem kraju sredi mesta)

lepa, prostorna, novo urejena in dobro obiskovana.

Prodaja se zaradi slabega zdravja lastnika, (pobliže pri uroditvstvu „Sole“)

Knjigarna in prodajalnica papirja
J. Pallich v Gorici
priporoča ilustrovane in modne časopise in knjige vseh vrst. Dalje priporoča vsaki pisatelji in solskih potrebščin po nizki cenah.

SARG-OV zdravst. preskušen (Sprüfung: Junij 3. jul. 1887.)

KALODONT

veliko **MILIJONOV** krat

preskušeno in uspeh dokazano, zdravniško priporočeno in cen- zobno čistilo in ohranilo.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanje odstrašujoče ter nulo raztopljajoče

domače sredstvo

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr. po pošti 20 kr. več. Na vseh delih zavoj- nite je moja tu dodana zakonito varovana var- vena znamka. Zaloga skoro v vseh lekarnah Avstro- Ogerske. Tam se tudi dobi.

Praško domače zdravilo

To sredstvo pospešuje izbornost, je kakor svežilo mnoge skrajne, slabe, znožne čim lo- čenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

v škatlicah po 35 kr. in 25 kr. po po- štii 6 kr. več. Na vseh delih zavojnita je moja tu dodana zakonito var- vena znamka.

B. Fragner Praga 41. 203-104, Mala stra- na, lekarna „pri orlu“

ZAHVALA.

Podpisani si stajemo v dolžnost, prav toplo zahvaliti vse liste naše prijatelje in znanke, ki so v tako ogromnem številu izka- zali zadnjo čast našem nepozabnemu svaku, očetu nedoraslih otro- čičev, udu veteranskega društva itd.

Ivanu Piščancu

in dokazali nam v najbridkejših trenotjih svoje prijazno sočutje. Še posebe pa zahvaljujemo preč. gg. duhovnike, g. župana in starašine, sl. veteransko društvo in njih godbo, gg. pevce in njih požrtvovalnega pevovodjo g. Poniža, sploh vse, ki so na kakršenkoli način povečali pretužno slovesnost.

V Ribembergu, 15. jan. 1895.

Zalujoči sorodniki.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča Najokusnejša, edino zdrava in ob enem po zdravnikih ženskam otrokom in bolnikom: najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER.

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se ne dajo ponarejati.

Se dobi povsod: ½ Kile za 25 kr.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček, priporoča:

„Briljan“, časopis za hrvasko mladino, je nastopil svoj deseti tečaj. Stane le 1 gld. na leto. To je najcenejši mladinski list na slovanskem jugu. Tiska in zalaga ga podjetna tiskarna Antona Scholza v Zagrebu.

„Gluhonemi“. — Ta lepa knjiga g. Antona Rudeža je zbudila na slovanskem jugu veliko zanimanje. Pisatelju častitajo od vsih strani in nem delu in tudi javne kri- tikle so zelo laskave. — Cena 3 krone je takó nizka, da bi vsaka nemška enaka knjiga v tem obsegu veljala najmanj dvakrat toliko. Zato se nadejamo, da izobraženi slo- venski svet čim prej seže po nji, da pisatelj ne bo imel se gnutne izgube poleg velikega truda tekom nekolic let.

„Knjižnica za mladino“. — Dasi se doslej ni še oglasilo niti 100 naročnikov, ven- dar izide drugi snopič o napovedanem času.

KATHREINER

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

ČASTNI DIPLOM
1891-1894
8 ZLATIH KOLAJN

Pozor: zahtevajte in jemljite le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“.